

Sygn. akt: I Ns 161/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Malinowska
------------------------	----------------------------------

Protokolant:	stażysta Marta Moroz
---------------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z wniosku D. L.

z udziałem J. L., A. L., B. N.

o stwierdzenie nabycia spadku po E. L. i F. L. oraz o otwarcie i ogłoszenie testamentu F. L.

postanawia:

1. Stwierdzić, że spadek po E. L. zmarłej dnia 18 marca 2015 roku w S., ostatnio stale tam zamieszkałej na podstawie ustawy nabyli mąż F. L. (s. K. i A.) w 1/4 części oraz dzieci D. L. (s. F. i E.), A. L. (s. F. i E.), J. L. (s. F. i E.) oraz córka B. N. (c. F. i E.) - w udziałach po 3/16 części każde z nich;
2. Stwierdzić, że spadek po F. L. zmarłym dnia 30 września 2015 roku w S., ostatnio stale tam zamieszkałym na podstawie testamentu notarialnego z dnia 15.04.2015r. sporządzonego w Kancelarii Notarialnej Notariusza W. U. w S. Rep. A Nr 1983/2015 nabył D. L. (s. F. i E.) - w całości;
3. Orzec, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSR Małgorzata Malinowska

Sygn. akt I Ns 161/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca D. L. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po rodzicach E. L. zmarłej dnia 18 marca 2015 r. w S. oraz F. L. zmarłym dnia 30 września 2015 r. w S.. W uzasadnieniu wniosku wskazał, iż zmarli pozostawili po sobie zstępnych tj. córkę B. N. oraz synów D. L., J. L. oraz A. L.. E. L. zmarła nie pozostawiając testamentu, natomiast F. L. sporządził testament notarialny w którym do całości spadku powołał D. L..

Uczestnicy postępowania przychylni się do wniosku. Nie kwestionowali ważności ani skuteczności testamentu.

Sąd ustalił, co następuje:

E. L. zamieszkała w S. zmarła dnia 18 marca 2015r. w S., jako zamężna z F. L., pozostawiając po sobie dzieci córkę B. N. oraz synów D. L., J. L. oraz A. L.. Poza ww. innych dzieci, w tym przysposobionych i pozamałżeńskich, E. L.

nie miała. (dowód: odpis skrócony aktu zgonu k. 7, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 8 - 11, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 12, zapewnienie spadkowe wnioskodawcy D. L. złożone na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. k.27 – 27v niekwestionowane przez pozostałych uczestników postępowania).

F. L., B. N., D. L., J. L. oraz A. L. nie zostali uznani za niegodnych dziedziczenia. Nie odrzucali też spadku po E. L., ani nie zrzekli się dziedziczenia po niej. Zmarła testamentu nie pozostawiła (dowód: zapewnienie spadkowe wnioskodawcy D. L. złożone na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. k.27 – 27v niekwestionowane przez pozostałych uczestników postępowania).

F. L. ostatnio stale zamieszkały w S. zmarł w dniu 30 września 2015r. w S.. Zmarł on jako wdowiec, pozostawiając po sobie dzieci córkę B. N. oraz synów D. L., J. L. oraz A. L.. Poza ww. innych dzieci, w tym przysposobionych i pozamałżeńskich, F. L. nie miał. (dowód: odpis skrócony aktu zgonu k. 6, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 8 - 11, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 12, zapewnienie spadkowe wnioskodawcy D. L. złożone na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. k. 27v niekwestionowane przez pozostałych uczestników postępowania).

Przed śmiercią w dniu 15 kwietnia 2015 r. F. L. stawił się w Kancelarii Notarialnej Notariusz W. U. w S. o celem sporządzenia testamentu. Notariusz sporządził oświadczenie woli F. L. rejestrując czynność w Repertorium A nr 1983/2015. Po spisaniu woli testującego, akt został odczytany, przyjęty i własnoręcznie przez F. L. podpisany. Mocą testamentu F. L. powołał do całości spadku swojego syna D. L.. W dacie sporządzania testamentu F. L. był świadomy i swobodny. Nie działał pod wpływem groźby, przymusu ani podstępem. Innych testamentów zmarły nie pozostawił. B. N., D. L., J. L. oraz A. L. nie zostali uznani za niegodnych dziedziczenia. Nie odrzucali też spadku po F. L., ani nie zrzekli się dziedziczenia po nim. (dowód: testament notarialny k. 5 koperta wraz z protokołem otwarcie i ogłoszenia k. 29, zapewnienie spadkowe wnioskodawcy D. L. złożone na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. k.27 – 27v niekwestionowane przez pozostałych uczestników postępowania).

Sąd zważył, co następuje:

Po zmarłej osobie fizycznej status spadkobiercy uzyskują wyłącznie osoby, które uzyskały tytuł powołania do spadku po spadkodawcy. Ustawodawca w art. 926 § 1 kc przewidział dwa tytuły powołania do dziedziczenia: ustawę i testament. Zgodnie z treścią art. 926 § 1 kc powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Zgodnie z przepisem § 2 wskazanego artykułu dziedziczenie ustawowe, co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy w testamencie albo gdy żadna z osób które powołał nie chce lub nie może być spadkobiercą. Przepis ten wyraża generalną zasadę, iż powołanie do dziedziczenia z testamentu ma pierwszeństwo przed dziedziczeniem ustawowym (M. Pazdan, K. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, s. 907). Zasada ta zabezpiecza pełną realizację swobody w dysponowaniu majątkiem na wypadek śmierci. W postępowaniu o stwierdzenie nabycie spadku Sąd obowiązany jest z urzędu ustalić krąg spadkobierców oraz dokonać oceny czy przedłożony testament został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zgodnie natomiast z treścią art. 952 kc testament może być sporządzony w formie aktu notarialnego.

W niniejszej sprawie z zapewnienia spadkowego złożonego przez wnioskodawcę D. L. wynikało, iż zmarła E. L. nie pozostawiła testamentu. W takiej sytuacji, Sąd był zobligowany do ustalenia kręgu spadkobierców w oparciu o art. 931 kc.

W myśl art. 931 kc w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadął, przypada jego dzieciom w częściach równych.

Na tej podstawie do kręgu spadkobierców po zmarłej E. L. w dacie jej śmierci należeli – mąż F. L. oraz dzieci D. L., A. L., J. L. oraz B. N..

Po ustaleniu kręgu spadkobierców w dalszej kolejności należało ustalić udziały przypadające każdemu z nich w oparciu o reguły określone w cyt. powyżej przepisie.

Zasadą jest, iż spadkobiercy dochodzący do dziedziczenia w pierwszej kolejności, a więc małżonek i dzieci dziedziczą w częściach równych, jednakże ustawodawca zastrzegł, iż część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż 1/4 całości spadku.

E. L. zmarła jako zamężna z F. L. pozostawiając po sobie czworo dzieci D. L., A. L., J. L. oraz B. N.. W tej sytuacji spadek po E. L. nabył mąż F. L. w 1/4, zaś pozostałe 3/4 nabyły dzieci w częściach równych tj. po 3/16 części każde z nich.

Natomiast jak chodzi o F. L., to prawo do wyłącznego po nim dziedziczenia wywodził wnioskodawca D. L. na podstawie testamentu notarialnego. Do akt sprawy złożył testament sporządzony przez Notariusz W. U. z Kancelarii Notarialnej w S. rep. A nr 1983/2015 w dniu 15 kwietnia 2015 r. Z treści tegoż testamentu wynika, iż zmarły F. L. do całości spadku powołał swojego syna D. L.. Stan świadomości zmarłego w dacie sporządzania tegoż testamentu, podobnie jak i treść testamentu nie były przez uczestników postępowania kwestionowane. Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. nie podali oni żadnych okoliczności podważających skuteczność i ważność testamentu. Wskazać w tym miejscu należy, iż testament sporządzony w formie aktu notarialnego ma moc dowodową, dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 kpc, a zatem stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości (autentyczności) oraz domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Są to domniemania prawne ustanowione ustawą procesową. Domniemania te mogą być obalone w sposób przewidziany w art. 252 kpc tj. przez zaprzeczenie prawdziwości dokumentu lub przez udowodnienie, że oświadczenie zawarte w danym dokumencie urzędowym, wystawionym przez ten organ, jest niezgodne z prawdą. W niniejszej sprawie nie zostały ujawnione okoliczności podważające ważność i skuteczność testamentu, dlatego też Sąd uznał, iż stanowi on podstawę dziedziczenia.

W myśl art. 1012 kc spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź spadek odrzucić. Jak wynika z zapewnienia spadkowego złożonego przez wnioskodawcę, potwierdzonego przez uczestników postępowania, nikt ze spadkobierców nie odrzucił spadku, nie zarzekał się dziedziczenia. W tej sytuacji do dziedziczenia po E. L. doszli powyżej wskazani spadkobiercy ustawowi F. L., B. N., D. L., J. L. oraz A. L., zaś do dziedziczenia po F. L. doszedł spadkobierca testamentowy D. L.. W świetle powyższego orzeczono jak w pkt 1 i 2 postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o ustanowioną w art. 520 § 1 kpc ogólną zasadę ponoszenia przez każdego zainteresowanego kosztów związanych ze swoim udziałem w sprawie, o czym orzeczono w pkt 3 postanowienia.

SSR Małgorzata Malinowska